

SOSIALIDEMOKRAATTINEN RYHMÄ JA HUHTIKUUN 3. PÄIVÄ DUUMASSA

Täytyy palata välikohtaukseen, joka syntyi Valtakunnanduomassa sen yhteydessä, kun esitettiin välikysymys Riian vankilassa suoritetuista murhista ja kidutuksista sekä 74 henkilön asettamisesta syytteeseen kenttöoikeudessa. Täytyy palata, sanomme me, muun muassa sen vuoksi, että „Narodnaja Duma” katsoi jostain syystä tarpeelliseksi hämätä tapahtuman todellisen sisällön ja siten se vain syventää sitä peräti epäsuotuisaa vaikutelmaa, jonka sosialidemokraattisen duumaryhmän edesottamukset tässä kysymyksessä aiheuttavat.

Tosin „Narodnaja Dumakin” sanoo tästä välikysymysten ensimmäisestä päivästä Duumassa, että „ensimmäinen yritys meni myttyyn”; tosin „Narodnaja Duma” viittaa tämän johdosta siihen, että „duumaryhmät eivät ole vielä riittävästi sopeutuneet parlamenttimaaperään”, mutta kysymys ei ole siitä. Me arvelemme, että sosialidemokraattinen ryhmä ei osoittanut tässä *parlamentaarista*, vaan puhtaasti *poliittista* kokemattomuutta. Vika ei ole siinä, että sosialidemokraattinen ryhmä takertuu toisinaan yksiin tai toisiin „virallisiin ansoihin” („Narodnaja Duman” sanat), vaan siinä, että se toisinaan luovuttaa aivan turhaan asemansa, ei vie hyvin aloitettua taistelua loppuun saakka eikä *varmenna* saamaansa voittoa, vaikka se olisi täysin mahdollista.

Niin tapahtui hallituksen julistukseen vastattaessa, kun sosialidemokraattinen ryhmä luovutti aivan turhaan enemmän kuin puolet voitostaan... hra Stolypinille, niin tapahtui huhtikuun 3 päivänä Riian kauhuja koskevan välikysymyksen yhteydessä.

Kadetit ovat kiireellisiä välikysymyksiä vastaan; se on aivan luonnollista: kiireellinen välikysymys, ja vieläpä sellaisesta asiasta kuin hallituksen kenttäoikeuksien taistelusta kansaa vastaan, sisältää aina „mielenosoituksellisten esiintymisten” aineksia, ministereihin kohdistuvan painostuksen aineksia. Kiireellinen välikysymys tällaisesta asiasta on epäilemättä eräs niistä „tosiasioista”, eräs niistä Duuman „teoista”, jotka eivät sovellu tavalliseen „päivälliseen päivällä” tai „teatteriin illalla”, joiden tasolle lakeijamainen „Retsh” lehti haluaisi niin mielellään itse Duumanakin asettaa. Mutta onkohan mahdollista, että tuo kadettilaisen mätänemisen myrkkä pystyisi vaikuttamaan Duuman vasemmistoonkin, aina sosialidemokraattista ryhmää myöten?! Sitä me emme salli, mutta kuitenkin...

— Ei tarvita *kiireellistä* välikysymystä, puhui hra Roditshev lakeijamaisesti puhujakorokkeelta, kiireellinen välikysymys voi tässä tapauksessa loukata ministerien itserakkautta.

Moiset puheet kadettilaisen Mirabeau'n suusta, Mirabeau'n, joka niin hartaasti täyttää „tas de blagueurs” * edustajan osaansa Duumassa, eivät lainkaan hämmästytä meitä.

Ja edustaja Dzhaparidze (sosialidemokraatti) vastasi Roditsheville mainiosti: „kun pyövelin käsi nousee uhrin ylle”, muistutti hän pokkuroiville kadeteille, „niin me olemme velvollisia sanomaan sanamme”.

Sitten astuu puhujalavalle Kuzmin-Karavajev ja lukee sähkeen, jonka hän oli saanut Riiasta sikäläiseltä satraapilta Möller-Zakomelskilta, siltä samalta Möller-Zakomelskilta, jonka nimellä äidit Siperiassa vielä nykyäänkin peloittelevat lapsiaan. Sähke on sanomattoman julkea, täynnä mitä karkeinta pilkantekoa: „...Riiassa ei ole ollut aihetta asettaa syytteeseen 74, 70 eikä edes 4 henkilöä; toistaiseksi ei ole ketä pelastaa”.

Tämän sähkeen vastakohtaksi edustaja Aleksinski esitti Riian edistysmielisiltä valitsijamiehiltä saadun sähkeen, jossa tiedoitettiin, että kenttäoikeuteen vetämistä valmistellaan.

Ja edustaja Aleksinskin jälkeen, joka täysin perustellusti vaati kuitenkin välikysymyksen kiireellistä käsittelyä,

* Lavertelljakopla.

kiireellisyysvaatimukseen yhtyivät Työryhmä ja sosialistivallankumouksellisten ryhmä.

Silloin *kadetit alkoivat perääntyä*. Pergament ei edes esittänyt perusteluja, hän *pyysi* Duuman vasemmistoa luopumaan kiireellisyysvaatimuksesta ja ehdotti *välirikysymysvaliokunnan nimessä*, että tämä välirikysymys ratkaistaisiin valiokunnassa vuorokauden kuluessa. Kunhan vain muka luovutte kiireellisyysvaatimuksesta!

Puheenvuoron ottaa äitelän mystillinen Bulgakov, ja tuon saman kiireellisyysvaatimuksesta luopumisen nimessä hän pyytää, ettei tähän kysymykseen tuotaisi puoluekiihkoa. Hra Bulgakovin pitäisi ennen kaikkea selittää puoluekumppaneilleen, että tällaisissa asioissa orjamielisyys on vähemmän sallittua kuin joissain muissa kysymyksissä ja *luonnollisesti* vie aina puoluekiihkon *purkauksiin*, jotka eivät ole toivottavia kenellekään.

Bulgakovin jälkeen tulee Kiesewetter ja uusi askel vasemmiston puoleen, uusi pikku myönnytys. Kiesewetter ehdottaa, että välirikysymys annettaisiin valiokuntaan sillä ehdolla, että se täyttäisi tehtävänsä „*ensi vuorossa*”.

Delarov puhuu kansansosialistien nimessä kiireellisyyden puolesta.

Toisin sanoen koko vasemmisto esiintyi kadetteja vastaan Duumassa harvinaisella yksimielisyydellä. Kävi yhä selvemmäksi, että kysymys on poliittinen, että kadettien lakeijamaisuutta vastaan aloitettu taistelu voidaan ja täytyy viedä loppuun saakka. Lukekaa A. Stolypinin „Huomautuksia” huhtikuun 4 päivän „Novoje Vremjasta”. Kuinka hän ylisteleekään kadettipuoluetta! Kuinka hän hyökkäileekään liittolaisiaan — „oikeistolaisia” vastaan saadakseen heidät lopultakin käsittämään, että sellaisissa tapauksissa ei pidä esiintyä niin jyrkästi, ei pidä peloitella kadetteja pois siltä sovittelutieltä, jota he nyt kulkevat! „Vilpittömiltä ja vakavilta”, suvaitkaa huomata, kuulostavat hra Stolypinista nuo senpäiväiset „kadettien puheet”!

Ja sitten, kun voitto oli sosialidemokraattisen ryhmän käsissä, Tsereteli nousi ja ilmoitti, että ryhmä peruuttaa ehdotuksensa välirikysymyksen kiireellisyydestä. Miksi? millä perusteella? Ei ollut kerrassaan mitään syytä olettaa, että valiokuntaan annettu välirikysymys vaikuttaa tehokkaammin kuin kiireellinen välirikysymys. Sitä ei tietenkään kukaan rohkene väittää.

Tseretelin ilmoitus oli kaikkea perustaa vailla. Se oli samaa kuin itsensä ruoskiminen sanan täydessä merkityksessä. Huhtikuun 3 päivää ei voida merkitä sosialidemokraattisen ryhmän aktiivaan. Eikä tässä ole kysymys, toistamme, *parlamentaarisesta* kokemattomuudesta. Tässä on kysymys siitä sosialidemokraattisen ryhmän poliittisesta velttoudesta, epäröinnistä, jota on ilmennyt jo useita kertoja ja joka niin kovin häiritsee tuota ryhmää asettumasta Duumassa koko Duuman vasemmiston todelliseksi johtajaksi. Ei pidä sulkea silmiä näkemästä tätä seikkaa, on pyrittävä vapautumaan siitä!

Kirjoitettu huhtikuun 4 (17) pnä 1907

*Julkaistu huhtikuun 5 pnä 1907
„Nashe Eho” lehden 10. numerossa*

*Julkaistaan lehden
tekstin mukaan*